

NEHEMIÁŠ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

KAPITOLA 1

Slova Nehemiáše syna Chachaliášova. I stalo se měsíce Kislev léta dvadcatého, když jsem byl na hradě Susan,

² Že přišel Chanani, jeden z bratrů mých, s některými muži z Judstva. Kterýchžto vzeptal jsem se na Židy, na ostatky pozůstalé z zajetí a na Jeruzalém.

³ I řekli mi: Ostatkové ti, kteříž pozůstali z zajetí tam v té krajině, jsou u velikém nátisku a v pohanění, nadto i zed Jeruzalémská rozbořena jest, a brány jeho ohněm zkaženy.

⁴ Kterážto slova když jsem uslyšel, sedna plakal jsem a kvílil za několik dní, a postil jsem se, i modlil před Bohem nebeským.

⁵ A řekl jsem: Prosím, Hospodine Bože nebeský, silný, veliký a hrozný, ostříhající smlouvy a milosrdenství těm, jenž tě milují, a ostříhají přikázání tvých,

⁶ Budiž, prosím, ucho tvé nakloněné, a oči tvé otevřené, abys slyšel modlitbu služebníka svého, kterouž já se modlím před tebou nyní dnem i nocí za syny Izraelské, služebníky tvé, a vyznávám hříchy synů Izraelských, jimiž jsme hřešili proti tobě. Já také i dům otce mého hřešili jsme.

⁷ Zpronevěřili jsme se tobě, a neostříhali jsme přikázání a ustanovení a soudů, kteréž jsi vydal skrze Mojžíše služebníka svého.

⁸ Budiž pamětliv, prosím, na slovo, kteréž jsi přikázal Mojžíšovi služebníku svému, řka: Vy přestoupíte, já pak rozptýlím vás mezi národy.

⁹ Ale když se obrátíte ke mně, a budete ostříhati přikázání mých, a plniti je, by pak někteří z vás až na kraj světa zahrnání byli, i odtud shromáždím je, a přivedu je zase na místo, kteréž jsem vyvolil, aby tam přebývalo jméno mé.

¹⁰ Však tyto jsou služebníci tvoji a lid tvůj, kteréž jsi vykoupil mocí svou převelikou, a rukou svou přesilnou.

¹¹ Prosím, ó Hospodine, nechť jest nakloněné ucho tvé k modlitbě služebníka tvého, a k modlitbě služebníků tvých, kteříž žádají báti se jména tvého, a dej šťastný prospěch, prosím, služebníku svému dnes, nakloně k němu lítostí člověka toho. Já pak byl jsem šeněkem královským.

KAPITOLA 2

Tedy stalo se měsíce Nisan léta dvadcatého Artaxerxa krále, když víno stálo před ním, že vzav víno, podal jsem ho králi. Nebýval jsem pak smuten před ním.

² Pročež mi řekl král: Proč obličež tvůj smutný jest, poněvadž nestůněš? Jiného není, než sevření srdce. Pročež ulek jsem se velmi velice.

- ³ A řekl jsem králi: Král na věky buď živ. Kterak nemá býti smutný obličej můj, když město to, kdež jsou hrobové otců mých, zpuštěno jest, a brány jeho ohněm zkaženy?
- ⁴ Opět mi řekl král: Čeho žádáš? Mezi tím modlil jsem se Bohu nebeskému.
- ⁵ Potom řekl jsem králi: Zdá-liť se za dobré králi, a jestliže má lásku služebník tvůj u tebe, žádám, abys mne poslal do Judstva, do města, kdež jsou hrobové otců mých, abych je zase vystavěl.
- ⁶ Ještě mi řekl král (královna pak seděla podlé něho): Dlouho-li budeš na té cestě, a kdy se zas navrátíš? I líbilo se to králi, a propustil mne, hned jakž jsem mu oznámil jistý čas.
- ⁷ Zatím řekl jsem králi: Vidí-li se za dobré králi, necht' mi dadí listy k vývodám za řekou, aby mne provedli, až bych přišel do Judstva,
- ⁸ Tolikéž psání k Azafovi, vladaři lesu královského, aby mi dal dříví na trámy, k branám paláce, při domě Božím, a ke zdem městským, a k domu, do něhož bych vjíti mohl. I dal mi král vedlé štědré ruky Boha mého ke mně.
- ⁹ Tedy přišed k vývodám za řekou, dal jsem jim psání královské. Poslal pak byl se mnou král hejtmany vojska a jezdce.
- ¹⁰ To když uslyšel Sanballat Choronský, a Tobiáš služebník Ammonitský, velmi je to mrzelo, že přišel člověk, kterýž by obmýšlel dobré synů Izraelských.
- ¹¹ A tak přišed do Jeruzaléma, pobyl jsem tam za tři dni.
- ¹² V noci pak vstal jsem, a kolikosi mužů se mnou, a neoznámil jsem žádnému, co mi dal Bůh můj v srdce, abych činil v Jeruzalémě, aniž jsem měl hovada jakého s sebou, kromě hovádka, na němž jsem jel.
- ¹³ I vyjel jsem branou při údolí v noci k studnici drakové a k bráně hnojně, a ohledoval jsem zdi Jeruzalémských, kteréž byly pobořené, a bran jeho zkažených ohněm.
- ¹⁴ Odtud jsem jel k bráně studničné, a k rybníku královskému, kdež nebylo brodu hovádku, na němž jsem jel, aby přejíti mohlo.
- ¹⁵ Pročež bral jsem se zhůru podlé potoka v noci, a ohledoval jsem zdi. Odkudž vraceje se, vjel jsem branou při údolí, a tak jsem se navrátil.
- ¹⁶ Ale knížata nic nevěděli, kam jsem jezdil, a co jsem činil; nebo jsem Židům, ani kněžím, ani přednějším, ani knížatům, ani jiným úředníkům až do té chvíle neoznámil.
- ¹⁷ Protož řekl jsem jim: Vy vidíte, v jakém jsme zlém, a Jeruzalém zpuštěný, a brány jeho ohněm zkaženy. Podťež, a stavějme zed Jeruzalémskou, abychom nebyli více v pohanění.
- ¹⁸ A když jsem jim oznámil, že pomoc Boha mého jest se mnou, ano i slova králova, kteráž ke mně mluvil, teprv řekli: Přičiňmež se a stavějme. I posilnili rukou svých k dobrému.
- ¹⁹ Což když uslyšel Sanballat Choronský, a Tobiáš služebník Ammonitský, a Gesem Arabský, posmívali se, a utrhalí nám, pravíce: Což to děláte? Co se králi protivíte?
- ²⁰ Jimž odpovídaje, řekl jsem: Bůh nebeský, tent' nám dá prospěch, a my služebníci jeho přičiníce se, stavěti budeme, vy pak nemáte žádného dílu, ani práva, ani památky v Jeruzalémě.

KAPITOLA 3

Tedy povstal Eliasib, kněz nejvyšší, a příbuzní jeho kněží, a stavěli bránu bravnou, (tit' jsou ji vystavěli, a zavěsili vrata její, až k věži Mea vystavěli ji), až k věži Chananeel.

- ² A podlé něho stavěli muži Jerecha, též podlé něho stavěl Zakur syn Imrův.

³ Bránu pak rybnou stavěli synové Senaa. Ti položili trámy její, a vstavili vrata její s zámky i závorami jejími.

⁴ Podlé těch také opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózova, a podlé nich opravoval Mesullam syn Berechiáše, syna Mesezabelova, a podlé těch opravoval Sádoch syn Baanův.

⁵ A podlé nich opravovali Tekoitští. Ale ti, kteříž byli znamenitější z nich, nepodklonili šíje své k dílu pána svého.

⁶ Bránu pak starou opravovali Joiada syn Paseachův, a Mesullam syn Besodiášův. Ti položili trámy její a vstavili vrata její s zámky a závorami jejími.

⁷ Podlé nich opravoval Melatiáš Gabaonitský, a Jádón Meronotský, muži z Gabaon a z Masfa, až k stoličce knížecí z této strany řeky.

⁸ Podlé nich pak opravoval Uziel syn Charhaiášův s zlatníky, a podlé něho opravoval Chananiáš, syn apatekářův. A nechali Jeruzaléma až do zdi široké.

⁹ Dále podlé nich opravoval Refaiáš syn Churův, hejtman nad polovicí kraje Jeruzalémského.

¹⁰ A podlé nich opravoval Jedaiáš Charumafův proti domu svému. Podlé něhož opravoval Chattus syn Chasabneiášův.

¹¹ Druhý pak díl opravoval Malkiáš syn Charimův, a Chasub syn Pachat Moábův, a věži Tannurim.

¹² Podlé něhož opravoval Sallum syn Lochesův, hejtman nad polovicí kraje Jeruzalémského, se dcerami svými.

¹³ Bránu při údolí opravil Chanun s obyvateli Zanoé. Oni ji stavěli, a vstavili vrata její s zámky i závorami jejími, a zdi na tisíc loket až do brány hnojně.

¹⁴ Bránu pak hnojnou opravil Malkiáš syn Rechabův, hejtman kraje Betkarem. On ji ustavěl, a vstavil vrata s zámky i závorami jejími.

¹⁵ Bránu pak studnice opravoval Sallun syn Kolchozův, hejtman kraje Masfa. On ji vystavěl a přikryl ji, a vstavil vrata její s zámky i závorami jejími, a zed rybníka Selach, od zahrady královské až k stupňům sstoupajícím z města Davidova.

¹⁶ Za ním opravoval Nehemiáš syn Azbukův, hejtman nad polovicí kraje Betsur, až naproti hrobům Davidovým, a až k rybníku udělanému, až k domu silných.

¹⁷ Za ním opravovali Levítové, Rechum syn Báni, podlé něhož opravoval Chasabiáš, hejtman nad polovicí kraje Ceily s krajem svým.

¹⁸ Za ním opravovali bratři jejich, Bavai syn Chenadadův, hejtman nad polovicí kraje Ceily.

¹⁹ Podlé něho pak opravoval Ezer syn Jesua, hejtman Masfa, díl druhý naproti, kudyž se chodí k skladu zbroje Mikzoa.

²⁰ Za ním rozhorliv se, opravoval Báruch syn Zabbai, díl druhý od Mikzoa až ke dveřům domu Eliasiba, kněze nejvyššího.

²¹ Za ním opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózi, díl druhý ode dveří domu Eliasibova až do konce domu jeho.

²² Za ním opravovali kněží, kteříž bydlili v rovině.

²³ Za ním opravoval Benjamin a Chasub proti domům svým. Za ním opravoval Azariáš syn Maaseiáše, syna Ananiášova vedlé domu svého.

²⁴ Za ním opravoval Binnui syn Chenadadův díl druhý, od domu Azariášova až do Mikzoa a až k úhlu.

²⁵ Pálal syn Uzai proti Mikzoa a věži vysoké, kteráž vyhlédala z domu králova, jenž byla v placu u žaláře. Za ním Pedaiáš syn Farosův.

- ²⁶ Netinejší pak, jenž bydlili v Ofel, až naproti bráně vodné k východu, a věži vysoké.
- ²⁷ Za ním opravovali Tekoitští díl druhý, naproti věži veliké a vysoké, až ke zdi při Ofel.
- ²⁸ Od brány koňské opravovali kněží, jeden každý naproti domu svému.
- ²⁹ Za tím opravoval Sádoch syn Immerův naproti domu svému. Za ním pak opravoval Semaiáš syn Sechaniášův, strážný brány východní.
- ³⁰ Za ním opravoval Chananiáš syn Selemiášův, a Chanun syn Zalafův šestý, díl druhý. Za ním opravoval Mesullam syn Berechiášův proti pokoji svému.
- ³¹ Za ním opravoval Malkiáš syn zlatníkův až k domu Netinejských a kupců, naproti bráně Mifkad, až do paláce úhlového.
- ³² A mezi palácem úhlovým až do brány bravné opravovali zlatníci a kupci.

KAPITOLA 4

I stalo se, když uslyšel Sanballat, že stavíme zed, rozpálil se hněvem, a rozzlobiv se velmi, posmíval se Židům.

² Nebo mluvil před bratřími svými a před vojskem Samařským, řka: Co ti bídí Židé berou před sebe? Tak-liž mají býti zanecháni? Což budou obětovati? Za jeden-liž den to dodělají mají? Také-liž i kamení z hromad rumu křísiti budou, kteréž spáleno jest?

³ Tobiáš pak Ammonitský podlé něho řekl: Nechat' stavějí, však liška přiběhna, prorazí zed jejich kamennou.

⁴ Slyš, ó Bože náš, že jsme v pohrdání, a obrať pohanění jejich na hlavu jejich, a dej je v loupež v zemi, do níž by zajati byli.

⁵ A nepřikryvej nepravosti jejich, a hřích jejich od tváři tvé at' není shlazen, proto že jsou tě popouzeli v stavitelích.

⁶ A tak stavěli jsme tu zed, a spojili všecku až do polu, a měl lid srdce k tomu dílu.

⁷ Což když uslyšel Sanballat, a Tobiáš a Arabští, Ammonitští i Azotští, že by na dyl přibývalo zdi Jeruzalémské, a že se již byly počaly mezery zavírat, rozpálili se hněvem velice.

⁸ Protož spuntovali se všickni společně, aby táhli k boji proti Jeruzalému a aby jemu překážku učinili.

⁹ (My pak modlili jsem se Bohu svému, a postavili jsme stráž proti nim ve dne i v noci, bojíce se jich.

¹⁰ Nebo řekli Judští: Zemdlelat' jest síla nosičů, a rumu ještě mnoho jest, neodolat' bychom jim, stavějíce zed.)

¹¹ Anobrž i řekli nepřátelé naši: Nezvědít', ani spatří, až vpadneme mezi ně, a pomordujeme je, aneb zastavíme to dílo.

¹² Když pak přišli Židé, kteříž s nimi bydlili, a pravili nám na desetkrát: Mějte pozor na všecka místa, kudyž se chodí k nám:

¹³ Tedy postavil jsem na dolních místech za zdí, i na místech příkrých, a osadil jsem lidem po čeledech s meči, s kopími a lučišti jejich.

¹⁴ A když jsem to spatřil, vstana, řekl jsem k přednějším a knížatům i k jinému lidu: Nebojte se jich, ale na Pána velikého a hrozného pamatujte, a bojujte za bratří své, za syny své a dcery své, za manželky své a domy své.

¹⁵ I stalo se, když uslyšeli nepřátelé naši, že jest nám to oznámeno, tožt' Bůh rozptýlil radu jejich, a my navrátili jsme se všickni ke zdem, každý k dílu svému.

¹⁶ Ale však od toho dne polovice služebníků mých dělali, a polovice jich držela kopí,

pavězy a lučiště, a pancíře, a knížata stála za vši čeledí Judskou.

17 Ti také, kteříž dělali na zdi, i nosiči břemen, i nakladači, každý jednou rukou dělal, a v druhé držel braň.

18 Z těch pak, kteříž stavěli, měl jeden každý meč svůj připásaný na bedrách svých, a tak stavěli, a trubač stál podlé mne.

19 Nebo jsem řekl k přednějším a knížatům i k jinému lidu: Dílo veliké a široké jest, a my porůznu jsme na zdi, podál jeden od druhého.

20 Na kterém byste koli místě uslyšeli hlas trouby, tu se shromažďte k nám. Bůh náš bude bojovati za nás.

21 A tak my dělali jsme dílo, a polovice jich držela kopí od svítání až do soumraku.

22 Tehdáž také řekl jsem lidu: Každý s služebníkem svým nocuj u prostřed Jeruzaléma, ať je máme k stráží v noci, a ve dne k dílu.

23 Pročež i já, i bratří moji, i služebníci moji, i strážní, kteříž chodí za mnou, nebudeme svlácti oděvu svého. Žádný ho nesloží, leč u vody.

KAPITOLA 5

Byl pak pokřik veliký lidu i žen jejich na bratří jich Židy.

2 Nebo někteří pravili: Synů a dcer máme tak mnoho, že za ně obilé jednáme, abychom jísti a živi býti mohli.

3 Jiní opět pravili: Pole svá i vinice své, a domy své z zastavovati musíme, abychom obilé jednati mohli v hladu tomto.

4 Jiní ještě pravili: Musíme vypůjčiti peněz, abychom dali plat králi, na svá pole i vinice své,

5 Ješto aj, jakož tělo bratří našich, tak těla naše, jakož synové jejich, tak i synové naši. A však my musíme podrobovati syny své a dcery své v službu, a některé již ze dcer našich podrobeny jsou, a nemůžeme s nic býti, poněvadž pole naše a vinice naše drží jiní.

6 Protož rozhněval jsem se velmi, když jsem slyšel křik jejich a slova taková.

7 I uložil jsem v srdci mém, abych domlouval přednějším a knížatům, řka jim: Vy jste ti, jenž obtěžujete jeden každý bratra svého. I svolal jsem proti nim shromáždění veliké.

8 A řekl jsem jim: My vyplacujeme bratří své Židy, kteříž prodáni byli pohanům, podlé možnosti naší. Což vy zase prodávati máte bratří vaše, anobrž což je sobě prodávati budete? Kteřížto umlkli a nenalezli odpovědi.

9 Řekl jsem dále: Není to dobře, což děláte. Zdali v bázni Boha našeho nemáte choditi raději než v pohanění pohanů, nepřátel našich?

10 I já také s bratřími svými a s služebníky svými mohl bych bráti od nich peníze aneb obilé, a však odpusťme jim medle ten dluh.

11 Navratte jim, prosím, ještě dnes pole jejich, vinice jejich, zahrady olivové jejich i domy jejich, i ten stý díl peněz, obilé, vína i oleje, kterýž od nich berete.

12 Odpověděli: Navrátíme, aniž čeho od nich vyhledávati budeme; tak učiníme, jakž ty pravíš. Tedy svolav kněží, zavázal jsem je přísahou, aby tak učinili.

13 Vytřásl jsem také podolek svůj, a řekl jsem: Tak vytřes Bůh každého muže, kdož by nenaplnil slova tohoto, z domu jeho, z úsilí jeho, a tak buď vytřesený a prázdný. I řeklo všecko shromáždění: Amen, a chválili Hospodina. I učinil lid tak.

14 Anobrž také ode dne, v němž jsem postaven, abych byl vývodou jejich v zemi Judské, od léta dvacátého až do léta třicátého druhého Artaxerxa krále, za dvanácte let, ani já

ani bratří moji pokrmu knížecího jsme nejedli,

¹⁵ Ješto vývodové prvnější, kteříž byli přede mnou, obtěžovali lid, berouce od nich chléb a víno mimo čtyřiceti lotů stříbra. Nadto i služebníci jejich ssužovali lid, čehož jsem já nečinil, boje se Boha.

¹⁶ Alebrž také i při opravování zdi pracoval jsem, aniž jsme skupovali rolí, ano i všickni služebníci moji byli tu shromážděni k dílu.

¹⁷ Přesto Židé a knížat půl druhého sta osob, a kteříž přicházeli k nám z národů okolních, jídali u stolu mého.

¹⁸ Pročež strojávalo se toho na každý den jeden vůl, šest ovec výborných, též i ptáci byli mi strojeni, a v jednom z desíti dnů všelijakého vína dávalo se dosti. Však s tím se vším pokrmu knížecího nežádal jsem, nebo těžká poroba vzložena byla na lid ten.

¹⁹ Budiž pamětliv na mne, Bože můj, k dobrému, což jsem pak koli činil při lidu tomto.

KAPITOLA 6

I stalo se, když uslyšel Sanballat a Tobíáš, a Gesem Arabský i jiní nepřátelé naši, že bych vystavěl zed, a že nezůstalo v ní mezery, ačkoli jsem ještě až do toho času nevstavil vrat do bran,

² Že poslal Sanballat a Gesem ke mně, řka: Přid', a rozmluvíme spolu ve vsi na rovinách Ono. Ale oni mé zlé obmýšleli.

³ Takž jsem poslal k nim posly, řka: Dílo veliké dělám, protož nemohu odjít. Což se má meškati dílo, když bych je opustě, k vám sjíti měl?

⁴ I posílali ke mně na týž způsob čtyřikrát, a odpověděl jsem jim týmiž slovy.

⁵ Potom poslal ke mně Sanballat na tentýž způsob po páté služebníka svého s listem otevřeným.

⁶ V kterémž bylo psáno: Slyší se mezi národy, jakž Gasmu praví, že ty a Židé myslíte se zprotiviti, a že ty proto stavíš zed, abys králem jejich byl, jakž se to dokoná.

⁷ Také žes i proroky postavil, aby hlásali o tobě v Jeruzalémě, řkouce: Král v Judstvu. Nyní tedy uslyší král ty věci. Protož přid', a poradíme se spolu.

⁸ Tedy poslal jsem k němu, řka: Nenít' toho nic, což ty pravíš, ale sám sobě to vymýšlíš.

⁹ Nebo všickni ti nás ustrašiti se snažovali, myslíce: Oslábnou ruce jejich při díle, a nedokoná se to. Ale však ty, ó Bože, posilň rukou mých.

¹⁰ A když jsem všel do domu Semaiáše syna Delaiášova, syna Mehetabelova, kterýž se byl zavřel, řekl mi: Sejděme se do domu Božího, do vnitřku chrámu, a zavřeme dveře chrámové; nebo přijdou, chtěc tě zamordovati. A to v noci přijdou, aby tě zamordovali.

¹¹ Jemuž jsem řekl: Takový-liž by muž, jako jsem já, utíkati měl? Aneb kdo jest tak, jako jsem já, ješto by vejda do chrámu, živ byl? Nevejduť.

¹² I poznal jsem, a aj, Bůh neposlal ho, ale proroctví to mluvil proti mně, že ho Tobíáš a Sanballat byli ze mzdy najali.

¹³ Proto pak ze mzdy byl najat, abych já ustrašen jsa, učinil to a zhřešil, aby mi to bylo u nich k zlé pověsti, čímž by mi utrhal.

¹⁴ Budiž pamětliv, můj Bože, na Tobíáše a Sanballata, podlé těch skutků jejich, i na Noadii prorokyni, a na jiné proroky, kteříž strašili mne.

¹⁵ A tak dodělána jest zed ta pětmeccítmého dne měsíce Elul v padesáti a dvou dnech.

¹⁶ To když uslyšeli všickni nepřátelé naši, a viděli všickni národové, kteříž byli vůkol nás, ulekli se velmi; nebo poznali, že od Boha našeho působeno bylo dílo to.

¹⁷ Také v těch dnech i listy často posílali přednější Judští k Tobíášovi, tolikéž od Tobíáše docházely k nim.

¹⁸ Nebo mnozí v Judstvu měli s ním přísahu, proto že byl zetěm Sechaniáše syna Arachova, a Jochanan syn jeho pojal byl dceru Mesullama syna Berechiášova.

¹⁹ K tomu i dobré činy jeho vypravovali přede mnou, a řeči mé vynášeli k němu. Listy pak posílal Tobíáš, aby mne ustrašil.

KAPITOLA 7

A když byla dostavena zed, a zavěsil jsem vrata, a ustanoveni byli vrátní i zpěváci i Levítové,

² Poručil jsem Chananovi bratru svému, a Chananiášovi hejtmanu hradu Jeruzalémského, (proto že on byl muž věrný a bohabojný nad mnohé),

³ A řekl jsem jim: Necht' nebývají otvírány brány Jeruzalémské, až obejde slunce, a když ti, jenž tu stávají, zavrou brány, vy ohledejte. A tak postavil jsem stráž z obyvatelů Jeruzalémských, každého v stráži jeho, a každého naproti domu jeho.

⁴ Město pak to bylo široké a veliké, ale lidu málo v ohradě jeho, a domové nebyli vystaveni.

⁵ Protož dal mi to Bůh můj v srdce mé, že jsem shromáždil přednější, a knížata i lid, aby byli vyčteni podle pořádku rodů. I našel jsem knihu o rodu těch, kteříž se byli prvé přestěhovali, a našel jsem v ní napsáno:

⁶ Tito jsou lidé té krajiny, kteříž šli z zajetí a přestěhování toho, jakž je byl přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský, a navrátili se do Jeruzaléma a do Judstva, jeden každý do města svého.

⁷ Kteríž přišli s Zorobábelem, s Jesua, s Nehemiášem, Azariášem, Raamiášem, Nachamanem, Mardocheem, Bilsanem, Misperetem, Bigvajem, Nechumem, Baanou, počet mužů z lidu Izraelského:

⁸ Synů Farosových dva tisíce, sto sedmdesát dva;

⁹ Synů Sefatiášových tři sta sedmdesát dva;

¹⁰ Synů Arachových šest set padesát dva;

¹¹ Synů Pachat Moábových, synů Jesua a Joábových, dva tisíce, osm set a osmnáct;

¹² Synů Elamových tisíc, dvě stě padesát čtyři;

¹³ Synů Zattuových osm set čtyřiceti pět;

¹⁴ Synů Zakkai sedm set a šedesát;

¹⁵ Synů Binnui šest set čtyřiceti osm;

¹⁶ Synů Bebai šest set dvadeceti osm;

¹⁷ Synů Azgadových dva tisíce, tři sta dvamecítma;

¹⁸ Synů Adonikamových šest set šedesáti sedm;

¹⁹ Synů Bigvai dva tisíce, šedesáti sedm;

²⁰ Synů Adinových šest set padesát pět;

²¹ Synů Aterových z Ezechiáše devadesát osm;

²² Synů Chasumových tři sta dvadeceti osm;

²³ Synů Bezai tři sta dvadeceti čtyři;

²⁴ Synů Charifových sto a dvanáct;

²⁵ Synů Gabaonitských devadesát pět;

- 26 Mužů Betlémských a Netofatských sto osmdesát osm;
- 27 Mužů Anatotských sto dvadceť osm;
- 28 Mužů Betazmavetských čtyřicet dva;
- 29 Mužů Kariatjeharimských, Kafirských a Berotských sedm set čtyřicet a tři;
- 30 Mužů Ráma a Gabaa šest set dvadceť jeden;
- 31 Mužů Michmas sto dvadceť dva;
- 32 Mužů z Bethel a Hai sto dvadceť tři;
- 33 Mužů z Nébo druhého padesáť dva;
- 34 Synů Elama druhého tisíc, dvě stě padesát čtyři;
- 35 Synů Charimových tři sta dvadceť;
- 36 Synů Jerecho tři sta čtyřicet pět;
- 37 Synů Lodových, Chadidových a Onových sedm set dvadceť jeden;
- 38 Synů Senaa tři tisíce, devět set a třicet.
- 39 Kněží: Synů Jedaiášových z domu Jesua devět set sedmdesát tři;
- 40 Synů Immerových tisíc, padesát dva;
- 41 Synů Paschurových tisíc, dvě stě čtyřicet sedm;
- 42 Synů Charimových tisíc a sedmnáct.
- 43 Levitů: Synů Jesua a Kadmie, synů Hodevášových sedmdesát čtyři.
- 44 Zpěváků: Synů Azafových sto čtyřicet osm.
- 45 Vrátných: Synů Sallumových, synů Aterových, synů Talmonových, synů Akkubových, synů Chatita, synů Sobai, sto třicet osm.
- 46 Netinejských: Synů Zicha, synů Chasufa, synů Tabbaoť,
- 47 Synů Keros, synů Sia, synů Fadon,
- 48 Synů Lebana, synů Chagaba, synů Salmai,
- 49 Synů Chanan, synů Giddel, synů Gachar,
- 50 Synů Reaia, synů Rezin, synů Nekoda,
- 51 Synů Gazam, synů Uza, synů Paseach,
- 52 Synů Besai, synů Meunim, synů Nefisesim,
- 53 Synů Bakbuk, synů Chakufa, synů Charchur,
- 54 Synů Bazlit, synů Mechida, synů Charsa,
- 55 Synů Barkos, synů Sisera, synů Tamach,
- 56 Synů Neziach, synů Chatifa,
- 57 Synů služebníků Šalomounových, synů Sotai, synů Soferet, synů Ferida,
- 58 Synů Jaala, synů Darkon, synů Giddel,
- 59 Synů Sefatášových, synů Chatil, synů Pocheret Hazebaim, synů Amon,
- 60 Všechnetinejských a synů služebníků Šalomounových tři sta devadesát dva.
- 61 Tito také byli, kteříž vyšli z Telmelach a Telcharsa: Cherub, Addon a Immer. Ale nemohli prokázati rodu otců svých a semene svého, že by z Izraele byli.
- 62 Synů Delaiášových, synů Tobiášových, synů Nekodových šest set čtyřicet dva.
- 63 A z kněží: Synové Chabaiášovi, synové Kózovi, synové Barzillai toho, kterýž pojav sobě z dcer Barzillai Galádského manželku, nazván jest jménem jejích.
- 64 Ti vyhledávali jeden každý zapsání o sobě, chtějíce prokázati rod svůj, ale nenašlo se. A protož zbaveni jsou kněžství.
- 65 A zapověděl jim Tirsata, aby nejedli z věcí svatých, dokudž by nestál kněz s urim

a tumim.

⁶⁶ Všeho toho shromáždění pospolu čtyřiceti a dva tisíce, tři sta a šedesát,

⁶⁷ Kromě služebníků jejich a děvek jejich, jichž bylo sedm tisíc, tři sta třiceti sedm. A mezi nimi bylo zpěváků a zpěvakyní dvě stě čtyřiceti pět.

⁶⁸ Koní jejich sedm set třiceti šest, mezků jejich dvě stě čtyřiceti pět,

⁶⁹ Velbloudů čtyři sta třiceti pět, oslů šest tisíc, sedm set a dvadceť.

⁷⁰ Tehdy někteří z knížat čeledí otcovských dávali ku potřebám. Tirsata dal na poklad tisíc drachem zlata, bání padesát, sukní kněžských pět set a třiceti.

⁷¹ Knížata také čeledí otcovských dali na poklad ku potřebám dvadceť tisíc drachem zlata, a stříbra liber dva tisíce a dvě stě.

⁷² Což pak dali jiní z lidu, bylo zlata dvadceť tisíc drachem, a stříbra dva tisíce liber, a sukní kněžských šedesát sedm.

⁷³ A tak osadili se kněží a Levítové, a vrátní i zpěváci, lid a Netinejští, i všecken Izrael v městech svých. I nastal měsíc sedmý, a synové Izraelští byli v městech svých.

KAPITOLA 8

I shromáždil se všecken lid jednomyslně do ulice, kteráž jest proti bráně vodné, a řekli Ezdrášovi učitel, aby přinesl knihu zákona Mojžíšova, kterýž vydal Hospodin lidu Izraelskému.

² Tedy přinesl Ezdráš kněz zákon před to shromáždění mužů i žen i všech, kteříž by rozumně poslouchati mohli, prvního dne měsíce sedmého.

³ I četl v něm na té ulici, kteráž jest proti bráně vodné, od jitra až do poledne, při přítomnosti mužů i žen, i kteřížkoli rozuměti mohli. A uši všeho lidu obráceny byly k knize zákona.

⁴ Stál pak Ezdráš učitel na kazatelnici dřevěné, kterouž byli udělali k té věci, a stál podlé něho Mattitiáš, Sema, Anaiáš, Uriáš, Helkiáš a Maaseiáš, po pravé ruce jeho, po levé pak Pedaiáš, Misael, Malkiáš, Chasum, Chasbaddana, Zachariáš a Mesullam.

⁵ Otevřel tedy Ezdráš knihu před očima všeho lidu, (nebo výše stál než všecken lid). Kterouž jakž otevřel, povstal všecken lid.

⁶ I dobrořečil Ezdráš Hospodinu Bohu velikému, a všecken lid odpovídal: Amen, amen, pozdvihující rukou svých, a skloňující hlavy, poklonu učinili Hospodinu tváří k zemi.

⁷ Tak i Jesua, Báni, Serebiáš, Jamin, Akkub, Sabbetai, Hodiáš, Maaseiáš, Kelita, Azariáš, Jozabad, Chanan, Pelaiáš, a Levítové vyučovali lid zákonu. Lid pak byl na místě svém.

⁸ Nebo čtli v té knize v zákoně Božím srozumitelně, a vykládající smysl, vysvětlovali to, což čtli.

⁹ Potom řekl Nehemiáš, jinak Tirsata, a Ezdráš kněz, učitel, a Levítové, kteříž lid vyučovali, všemu lidu: Den tento posvěcený jest Hospodinu Bohu vašemu, nekvěltež, ani plačte. (Nebo plakal všecken lid, když slyšeli slova zákona.)

¹⁰ Ale jděte, řekl jim, a jezte tučné věci, a píte sladké, sdílejte se s těmi, kteříž nemají nic připraveno. Den zajisté tento svatý jest Pánu našemu, protože nermuťtež se, nýbrž radost Hospodinova budiž síla vaše.

¹¹ A když tak Levítové pospokojili všeho lidu, mluvíce: Mlčte, nebo den svatý jest, a nermuťte se,

¹² Odšel všecken lid, aby jedli a pili, a aby se sdíleli. I veselili se velmi, proto že srozuměli slovům těm, kteráž jim v známost uvedli.

- 13** Potom nazejtří sešla se knížata čeledí otcovských ze všeho lidu, kněží i Levítové k Ezdrášovi učiteli, aby vyrozuměli slovům zákona.
- 14** Našli pak napsáno v zákoně, že přikázal Hospodin skrze Mojžíše, aby bydlili synové Izraelští v stáncích na slavnost měsíce sedmého,
- 15** A aby dali prohlásiti a svolati po všech městech svých i v Jeruzalémě, řkouce: Vyjděte na hory, a přineste ratolestí olivových a ratolestí dříví borového, a ratolestí myrtových, i ratolestí palmových, a ratolestí dříví hustého, abyste nadělali stánků, tak jakž psáno jest.
- 16** Protož vyšel lid, přinesli a nadělali sobě stánků, jeden každý na střeše své, i v síních svých, i v síních domu Božího, i v ulici brány vodné, i v ulici brány Efraim.
- 17** A tak nadělali stánků všecko shromáždění těch, jenž se vrátili z zajetí, a bydlili v nich, (ačkoli nečinili tak synové Izraelští ode dnů Jozue syna Nun, až do dne toho). I byla radost velmi veliká.
- 18** Četl pak v knize zákona Božího na každý den, od prvního dne až do posledního, a drželi slavnost za sedm dní. Osmého pak dne byl svátek podle obyčeje.

KAPITOLA 9

Potom dvadcatého čtvrtého dne téhož měsíce shromáždili se synové Izraelští, a postíce se v žíních, posypali se prstí,

- 2** (Oddělilo se pak bylo símě Izraelské ode všech cizozemců), a stojíce, vyznávali hříchy své i nepravosti otců svých.
- 3** I stáli na místech svých, a čtli v knize zákona Hospodina Boha svého čtyřikrát za den, a čtyřikrát vyznávali a klaněli se Hospodinu Bohu svému.
- 4** Za tím vystoupivše na výstupek Levítský Jesua a Báni, Kadmiel, Sebaniáš, Bunni, Serebiáš, Báni a Chenani, volali hlasem velikým k Hospodinu Bohu svému.
- 5** A řekli Levítové ti, Jesua, Kadmiel, Báni, Chasabniáš, Serebiáš, Hodiáš, Sebaniáš a Petachiáš: Vstaňte, dobrořečte Hospodinu Bohu svému, od věků až na věky, a ať dobrořečí slavnému jménu jeho, a vyššímu nad každé dobrořečení i chválu.
- 6** Ty jsi, Hospodine, sám ten jediný, ty jsi učinil nebesa, nebesa nebes i všecko vojsko jejich, zemi i všecko, což jest na ní, moře i všecko, což jest v nich, obživuješ také všecko, ano i vojska nebeská před tebou se sklánějí.
- 7** Ty jsi, Hospodine, Bůh ten, kterýž jsi vyvolil Abrama, a vyvedl jej z Ur Kaldejských, a dal jsi jemu jméno Abraham.
- 8** A našel jsi srdce jeho věrné před sebou, a učinil jsi s ním smlouvu, že dáš zemi Kananejského, Hetejského, Amorejského, Ferezejského, Jebuzejského a Gergezejského, že dáš ji semeni jeho, a naplnils slova svá, nebo spravedlivý jsi ty.
- 9** Popatřil jsi zajisté na trápení otců našich v Egyptě, a křik jejich vyslyšel jsi při moři Rudém.
- 10** A ukazovals znamení a zázraky na Faraonovi i na všech služebnících jeho, i na všem lidu země jeho; nebo věděl jsi, že jsou pýchu provodili nad nimi. Čímž jsi dobyl sobě jména, jakž se to podnes vidí.
- 11** Nadto i moře jsi před nimi rozdělil, tak že přešli prostředkem moře po suše, a ty, jenž je stihali, uvrhl jsi do hlubin, jako kámen do vody veliké.
- 12** A sloupem oblakovým vodils je ve dne, a sloupem ohnivým v noci, osvěcuje jim cestu, kudy by jíti měli.
- 13** Potom jsi sstoupil na horu Sinai, a mluvil jsi s nimi s nebe, a vydal jsi jim soudy přímé a

zákony pravé, ustanovení a přikázání dobrá.

14 Též i sobotu svou svatou známou jsi jim učinil, a přikázání, ustanovení i zákon vydals jim skrze Mojžíše, služebníka svého.

15 Také i chléb s nebe dal jsi jim v hladu jejich, a vodu z skály vyvedl jsi jim v žízni jejich, a rozkázal jsi jim, aby šli a dědičně vládli zemí, kterouž jsi zdvihla ruku svou, přísáhl dáti jim.

16 Oni pak a otcové naši pyšně sobě počínali, a zatvrdivše šíji svou, neposlouchali přikázání tvých.

17 Nýbrž hned nechtěli slyšeti, aniž se rozpomenuli na divné činy tvé, kteréž jsi působil při nich, a zatvrdivše šíji svou, ustavovali sobě vůdce, chtějíce se navrátiti k porobení svému z zarputilosti své. Ty však, Bože, snadný k odpuštění, milostivý a lítostivý, dlouho shovívající a hojný v milosrdenství, neopustils jich.

18 Ano i tehdaž, když sobě udělali tele slité a řekli: Tito jsou bohové tvoji, kteříž tě vyvedli z Egypta, a dopustili se velikého rouhání.

19 Ty však pro svá mnohá slitování neopustil jsi jich na poušti. Sloup oblakový neodcházel od nich ve dne, veda je po cestě, ani sloup ohnivý v noci, osvětluje je a cestu, po níž jíti měli.

20 Nadto Ducha svého dobrého dal jsi k vyučování jich, manny své také neodjals od úst jejich, a vodu dal jsi jim v žízni jejich.

21 A tak za čtyřiceti let krmil jsi je na poušti. V ničemž nedostatku neměli, oděv jejich nezvetšl, a nohy jejich se neodhnetly.

22 Potom dal jsi jim království a národy, kteréž jsi rozehnal do koutů, tak že dědičně obdrželi zemi Seonovu, a zemi krále Ezebon, i zemi Oga krále Bázan.

23 Syny pak jejich rozmnožil jsi jako hvězdy nebeské, a uvedl jsi je do země, o kteréž jsi byl řekl otcům jejich, že do ní vejdou, aby jí vládli.

24 Nebo všedše synové, dědičně obdrželi zemi tu, když jsi snížil před nimi obyvatele té země Kananejské, a dals je v ruku jejich, i krále jejich, i národy té země, aby s nimi nakládali podle vůle své.

25 A tak vzali města hrazená i pole úrodná, a dědičně ujali domy plné všeho dobrého, studnice vykopané, vinice a olivovní, i stromovní ovoce nesoucí velmi mnohé. I jedli, a nasyceni jsouce, vytyli, a v dobrodiní tvém hojném rozkoší oplývali.

26 Když pak popouzejíce tě, zprotivili se tobě, zavrhně zákon tvůj za hřbet svůj, a proroky tvé zmordovali, kteříž jim osvědčovali, aby je obrátili k tobě, a dopouštěli se velikého rouhání,

27 Dával jsi je v ruku nepřátel jejich, kteříž je ssoužovali. A když v čas ssoužení svého volali k tobě, tys je s nebe vyslychal, a podle mnohých slitování svých dával jsi jim vysvoboditele, kteříž je vysvobozovali z ruky nepřátel jejich.

28 Mezitím, jakž jen oddechnutí měli, zase znovu činili zlé před tebou, a protož pouštěl jsi je v ruku nepřátel jejich, aby panovali nad nimi. Když se pak opět obrátili, a křičeli k tobě, tys je s nebe vyslychal a vysvobozoval podle slitování svých po mnohé časy.

29 A napomínals jich, abys je obrátil k zákonu svému, ale oni pyšně sobě počínali, a neposlouchali přikázání tvých, a proti soudům tvým hřešili, v nichžto, činil-li by je člověk, byl by živ. Nýbrž plece svého uchylujíce, šíji svou zatvrzovali, a neposlouchali.

30 A však shovával jsi jim po mnohá léta, osvědčuje jim duchem svým skrze proroky své, a když neposlouchali, dal jsi je v ruku národům zemí.

31 Ale pro slitování svá mnohá nedals jim do konce zahynouti, aniž jsi jich opustil, proto že jsi Bůh milostivý a lítostivý.

- ³² Nyní tedy, ó Bože náš, silný, veliký, mocný a hrozný, kterýž ostříháš smlouvy a milosrdenství, nechť to není u tebe za málo, že ty všechny těžkosti na nás přišly, na krále naše, knížata naše, kněží naše, proroky naše i na otce naše, a na všecken lid tvůj, hned ode dnů králů Assyrských, až do tohoto dne,
- ³³ Ačkoli ty jsi spravedlivý ve všech těch věcech, kteréž přišly na nás. Nebo jsi spravedlivě to učinil, ale my jsme bezbožně činili.
- ³⁴ I králové naši, knížata naše, kněží naši i otcové naši neplnili zákona tvého, aniž šetřili přikázání tvých a svědectví tvých, jimiž se jim osvědčoval.
- ³⁵ Nebo oni v království svém a v dobrodiní tvém hojném, kteréž jsi jim ukazoval, a v zemi široké a úrodné, kterouž jsi jim dal, nesloužili tobě, aniž se odvrátili od činů svých zlých.
- ³⁶ Aj, my jsme dnes manové, a to v zemi, kterouž jsi dal otcům našim, aby jedli ovoce její a dobré věci její, aj, jsme v ní manové.
- ³⁷ Jižť úrody své vydává v hojnosti králům, kteréž jsi postavil nad námi pro hříchy naše, a oniť i nad těly našimi se potřásají, i nad hovady našimi podle vůle své, tak že jsme u veliké úzkosti.
- ³⁸ Se vším však tím činíme smlouvu nepohnutelnou, i zapisujeme, kteréž potvrzují knížata naše, Levítové naši, i kněží naši.

KAPITOLA 10

Kterých pak potvrzovali, byli tito: Nehemiáš Tirsata, syn Chachaliášův, a Sedechiáš,

- ² Saraiáš, Azariáš, Jeremiáš,
- ³ Paschur, Amariáš, Malkiáš,
- ⁴ Chattus, Sebaniáš, Malluch,
- ⁵ Charim, Meremot, Abdiáš,
- ⁶ Daniel, Ginneton, Báruch,
- ⁷ Mesullam, Abiáš, Miamin,
- ⁸ Maaseiáš, Bilkai, Semaiáš. To kněží.
- ⁹ Levítové pak: Jesua syn Azaniášův, Binnui z synů Chenadad, Kadmiel.
- ¹⁰ Bratří pak jejich: Sebaniáš, Hodiáš, Kelita, Pelaiáš, Chanan,
- ¹¹ Mícha, Rechob, Chasabiáš,
- ¹² Zakur, Serebiáš, Sebaniáš,
- ¹³ Hodiáš, Báni, Beninu.
- ¹⁴ Přední z lidu: Paros, Pachat Moáb, Elam, Zattu, Báni,
- ¹⁵ Bunni, Azgad, Bebai,
- ¹⁶ Adoniáš, Bigvai, Adin,
- ¹⁷ Ater, Ezechiáš, Azur,
- ¹⁸ Hodiáš, Chasum, Bezai,
- ¹⁹ Charif, Anatot, Nebai,
- ²⁰ Magpias, Mesullam, Chezir,
- ²¹ Mesezabel, Sádoch, Jaddua,
- ²² Pelatiáš, Chanan, Anaiáš,
- ²³ Ozeáš, Chananiáš, Chasub,
- ²⁴ Loches, Pilcha, Sobek,

25 Rechum, Chasabna, Maaseiáš,

26 Achiáš, Chanan, Anan,

27 Malluch, Charim, Baana.

28 Tak i jiní z lidu, kněží, Levítů, vrátných, zpěváků, Netinejských i všickni, kteříž se oddělili od národů zemí k zákonu Božímu, ženy jejich, synové jejich i dcery jejich, každý umělý a rozumný,

29 Chopivše se téhož s bratřími svými a těmi, kteříž byli přednější, přistupovali, prokletím a přísahou se zavazující: Že budeme choditi v zákoně Božím, kterýž vydán jest skrze Mojžíše služebníka Božího, a ostříhati i plniti všecka přikázání Hospodina Pána našeho, i soudy jeho, i ustanovení jeho;

30 Také že nebudeme dávatí dcer svých národům zemí, ani dcer jejich bráti synům svým,

31 Ani od cizozemců, kteříž by nám přinášeli jaké koupě a jakékoli potravu v den sobotní na prodej, přijímati v sobotu aneb v sváteční den, a že necháme rolí sedmého léta, i všelikého dobývání dluhu.

32 I to nařídili jsme mezi sebou, abychom dávali třetí díl lotu na každý rok k službě domu Boha našeho,

33 Na chleby zpořádání, i obět ustavičnou, i na zápal ustavičný k sobotám, novměsícům a slavnostem, i na věci svaté, i oběti za hříchy k očištění Izraele, i na všecko přisluhování domu Boha našeho.

34 Metali jsme i losy s strany kněží, Levítů i lidu, příčinou dříví nošení, aby ho dodávali do domu Boha našeho, čeledem otců našich časy vyměřenými, rok po roku, aby hořelo na oltáři Hospodina Boha našeho, jakž psáno jest v zákoně.

35 Také, že chceme přinášeti prvotiny země své, i prvotiny všelikého ovoce každého stromu, rok po roku do domu Hospodinova.

36 K tomu i prvorozené syny své, i hovádka svá, (jakož psáno jest v zákoně), i prvorozené z skotů i bravů svých, že přinášeti budeme do domu Boha svého, kněžím přísluhujícím v domě Boha našeho.

37 A prvotiny těsta svého i obětí svých, i ovoce všelijakého stromu, mstu i oleje nového, aby přinášeli kněžím do pokojů domu Boha našeho, a desátky země naší Levítům. A Levítové desátky ty vybíráti budou po všech městech, v nichž pracovati budeme.

38 Bude pak při tom kněz, syn Aronův, s Levíty, když Levítové ty desátky vyberou, a Levítové sami vnesou desátek z desátků do domu Boha našeho, do pokojů v domě skladu.

39 Nebo do těch pokojů donášeti budou synové Izraelští i synové Lévi oběti obilé, mstu a oleje nového, (kdež jsou nádoby svatyně), i kněží přísluhující, vrátní i zpěváci, abychom neopouštěli domu Boha svého.

KAPITOLA 11

1 přebývala knížata lidu v Jeruzalémě. Jiný pak lid metali losy, aby vzali desátého člověka k bydlení v Jeruzalémě městě svatém, ale devět dílů v jiných městech,

2 Ačkoli dobrořečil lid všechněm mužům těm, kteříž se sami dobrovolně podali k bydlení v Jeruzalémě.

3 A tito jsou přednější té krajiny, kteříž se osadili v Jeruzalémě. (V jiných pak městech Judských bydlili jeden každý v vladařství svém, po městech svých, lid Izraelský, kněží a Levítové, i Netinejští, též i synové služebníků Šalomounových.)

- ⁴ A tak v Jeruzalémě bydlili někteří z synů Judových i z synů Beniaminových. Z Judových: Ataiáš syn Uziáše, syna Zachariášova, syna Amariášova, syna Sefatiášova, syna Mahalaleelova z synů Fáresových.
- ⁵ Též Maaseiáš syn Bárucha, syna Kolchozy, syna Chazaiášova, syna Adaiášova, syna Joiaribova, syna Zachariášova, syna Silonského.
- ⁶ Všech synů Fáresových, bydlících v Jeruzalémě, čtyři sta šedesáte osm, mužů udatných.
- ⁷ Synové Beniaminovi tito: Sallu syn Mesullama, syna Joedova, syna Pedaiášova, syna Kolaiášova, syna Maaseiášova, syna Itielova, syna Izaiášova.
- ⁸ A po něm Gabai, Sallai. Všech devět set dvaceti osm.
- ⁹ Joel pak syn Zichri byl jim představen, a Juda syn Senua nad městem druhý po něm.
- ¹⁰ Z kněží: Jedaiáš syn Joiaribův a Jachin.
- ¹¹ Saraiáš syn Helkiáše, syna Mesullamova, syna Sádochova, syna Meraiotova, syna Achitobova, přední v domě Božím.
- ¹² Bratří pak jejich, přísluhujících v tom domě, osm set dvaceti dva. A Adaiáš syn Jerochama, syna Pelaiášova, syna Amzi, syna Zachariášova, syna Paschurova, syna Malkiášova,
- ¹³ A bratří jeho, knížat čeledí otcovských, dvě stě čtyřiceti dva. A Amassai syn Azarele, syna Achzai, syna Mesillemotova, syna Immerova.
- ¹⁴ Bratří pak jejich, mužů udatných, sto dvaceti osm, jimž představen byl Zabdiel syn Gedolimův.
- ¹⁵ Z Levitů tito: Semaiáš syn Chasuby, syna Azrikamova, syna Chasabiášova, syna Bunni.
- ¹⁶ A Sabbetai s Jozabadem byli nad dílem při domě Božím vně, z předních Levitů.
- ¹⁷ A Mataniáš syn Míchy, syna Zabdi, syna Azafova, přední, začínal chvály a modlitbu. A Bakbukiáš druhý z bratří jeho, a Abda syn Sammua, syna Galalova, syna Jedutunova.
- ¹⁸ Všech Levitů v městě svatém dvě stě osmdesát a čtyři.
- ¹⁹ Z vrátných: Akkub, Talmon a bratří jejich, strážní u bran, sto sedmdesát a dva.
- ²⁰ Ostatek pak lidu Izraelského, kněží a Levitů, bydlili ve všech městech Judských, jeden každý v dědictví svém.
- ²¹ Ale Netinejšti bydlili v Ofel, Zicha pak a Gispa byli představeni Netinejským.
- ²² Představený pak Levitům v Jeruzalémě byl Uzi syn Báni, syna Chasabiášova, syna Mataniášova, syna Míchova z synů Azafových, jenž byli zpěváci při službě domu Božího.
- ²³ Nebo poručení královské bylo o nich, a stálé odměření pro zpěváky na každý den.
- ²⁴ A Petachiáš syn Mesezabelův, z synů Záry syna Judova, místo královské držící v každém jednání k lidu.
- ²⁵ Ve všech pak s poli jejich, z synů Judových bydlili v Kariatarbe a v vesnicích jeho, v Dibon a vesnicích jeho, v Jekabsael i ve všech jeho,
- ²⁶ A v Jesua, v Molada, v Betfelet,
- ²⁷ A v Azarsual, v Bersabé i v vesnicích jeho.
- ²⁸ A v Sicelechu, v Mechona, i v vesnicích jeho,
- ²⁹ V Enremmon, v Zaraha, v Jarmut,
- ³⁰ V Zanoie, v Adulam i ve všech jeho, v Lachis s poli jeho, v Azeka a vesnicích jeho. A tak bydlili od Bersabé až do Gehinnom.
- ³¹ Synové pak Beniaminovi z Gabaa v Michmas, v Aia, v Bethel i v vesnicích jeho,

- ³² V Anatot, v Nobe, v Anania,
³³ V Azor, v Ráma, v Gittaim,
³⁴ V Chadid, v Seboim, v Neballat,
³⁵ V Lod, v Ono a v údolí řemeslníků.
³⁶ Z Levítů pak někteří bydlili v dílích Judských a Beniaminských.

KAPITOLA 12

- T**ito pak jsou kněží a Levítové, kteříž se byli navrátili s Zorobábelem synem Salatielovým, a s Jesua: Saraiáš, Jeremiáš, Ezdráš,
² Amariáš, Malluch, Chattus,
³ Sechaniáš, Rechum, Meremot,
⁴ Iddo, Ginnetoi, Abiáš,
⁵ Miamin, Maadiáš, Bilga,
⁶ Semaiáš, Joiarib, Jedaiáš,
⁷ Sallu, Amok, Helkiáš, Jedaiáš. Ti byli přednější z kněží a bratří svých za času Jesua.
⁸ Levítové pak: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebiáš, Juda; Mattaniáš, postavený nad zpěvy chvalitebnými s bratřími svými.
⁹ A Bakbukiáš a Unni, bratří jejich, byli naproti nim v pořádcích svých.
¹⁰ Jesua pak zplodil Joiakima, a Joiakim zplodil Eliasiba, Eliasib pak zplodil Joiadu.
¹¹ A Joiada zplodil Jonatana, Jonatan pak zplodil Jaddua.
¹² Za času pak Joiakima byli přední kněží z čeledí otcovských: Z Saraiášovy Meraiáš, z Jeremiášovy Chananiáš,
¹³ Z Ezdrášovy Mesullam, z Amariášovy Jochanan,
¹⁴ Z Melichovy Jonatan, z Sebaniášovy Jozef,
¹⁵ Z Charimovy Adna, z Meraiotovy Chelkai,
¹⁶ Z Iddovy Zachariáš, z Ginnetonovy Mesullam,
¹⁷ Z Abiášovy Zichri, z Miniaminovy a z Moadiášovy Piltai,
¹⁸ Z Bilgovy Sammua, z Semaiášovy Jonatan,
¹⁹ Z Joiaribovy Mattenai, z Jedaiášovy Uzi,
²⁰ Z Sallaiovy Kallai, z Amokovy Heber,
²¹ Z Helkiášovy Chasabiáš, z Jedaiášovy Natanael.
²² Levítové pak přednější z čeledí otcovských za dnů Eliasiba, Joiady, Jochanana a Jaddua, zapsáni jsou až do kralování Daria Perského.
²³ Synové, pravím, Léví, přední v čeledech otcovských, zapsáni jsou v knize Paralipomenon, až do času Jochanana syna Eliasibova.
²⁴ Potom přední Levítové: Chasabiáš, Serebiáš, a Jesua syn Kadmielův, a bratří jejich naproti nim k chválení a oslavování Boha, podle nařízení Davida muže Božího, třída proti třídě.
²⁵ Mataniáš, Bakbukiáš, Abdiáš, Mesullam, Talmon, Akkub, držící stráž vrátných při domu pokladů u bran.
²⁶ Ti byli za času Joiakima, syna Jesua, syna Jozadakova, a za času Nehemiáše vůdce, a Ezdráše kněze a učitele.
²⁷ Ku posvěcování pak zdí Jeruzalémských shlédávali Levíty ze všech míst jejich, aby je

přivedli do Jeruzaléma, aby vykonali posvěcení a veselí, a to s oslavováním a zpěvy, cymbály, loutnami a harfami.

28 Protož shromáždění jsou synové zpěváků, i z rovin okolo Jeruzaléma, i ze vsí Netofatských,

29 Též z domu Galgal, a z polí Gaba i Azmavet; nebo vsi stavěli sobě zpěváci okolo Jeruzaléma.

30 A očistivše se kněží a Levítové, očistili také lid, brány i zed.

31 Za tím rozkázal jsem vstoupiti knížatům Judským na zed, a postavil jsem dva houfy veliké oslavujících, z nichž jedni šli na pravo, od horní strany zdi k bráně hnojné.

32 A za těmi šel Hosaiáš a polovice knížat Judských,

33 Též Azariáš, Ezdráš, a Mesullam,

34 Juda, Beniamin, Semaiáš a Jeremiáš.

35 Potom za syny kněžskými s trubami Zachariáš syn Jonatana, syna Semaiášova, syna Mattaniášova, syna Michaiášova, syna Zakurova, syna Azafova.

36 A bratří jeho: Semaiáš, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Natanael a Juda, Chanani s nástroji hudebnými Davida muže Božího, Ezdráš pak učitel před nimi.

37 Potom k bráně u studnice, kteráž naproti nim byla, vstupovali po stupních města Davidova, kudy se chodí na zed, a ode zdi při domě Davidově, až k bráně vodné k východu.

38 Houf pak druhý oslavujících bral se naproti oněmno, a já za nimi, a polovice lidu po zdi od věže Tannurim až ke zdi široké,

39 A od brány Efraim k bráně staré, a k bráně rybné, a věži Chananeel, a věži Mea, až k bráně bravné. I zastavili se v bráně strážě.

40 Potom zastavili se oba houfové oslavujících v domě Božím, i já, a polovice knížat se mnou.

41 Ano i kněží: Eliakim, Maaseiáš, Miniamin, Michaiáš, Elioenai, Zachariáš, Chananiáš, s trubami,

42 A Maaseiáš, Semaiáš, Eleazar, Uzi, Jochanan, Malkiáš, Elam a Ezer. Zpěváci pak zvučně zpívali s Izrachiášem představeným svým.

43 Obětovali také v ten den oběti veliké, a veselili se; nebo Bůh obveselil je veselím velikým. Ano i ženy a děti veselily se, tak že bylo slyšáno veselí Jeruzaléma opodál.

44 Mezi tím zřízení jsou v ten den muži nad komorami k pokladům a k obětem, i k prvotinám a k desátkům, aby shromažďovali do nich s polí městských díly, zákonem vyměřené kněžím a Levítům; nebo veselil se Juda z kněží a Levítů přistojících,

45 Kteříž držeti měli stráž Boha svého, a stráž očišťování, a zpěváků i vrátných, podle nařízení Davidova a Šalomouna syna jeho.

46 Nebo za času Davidova a Azafova od starodávna přední zpěváci k zpívání, chválení a oslavování Boha stáli před ním.

47 Pročež všecken Izrael za dnů Zorobábele a za času Nehemiáše dávali díly pro zpěváky a vrátné, na každý den stálé odměření, a odvodili je Levítům, Levítové pak dávali synům Aronovým.

KAPITOLA 13

- V** ten den čteno jest v knize Mojžíšově, tak že lid slyšeti mohl. I nalezeno v ní napsáno, že nemá vjíti Ammonitský a Moábský do shromáždění Božího až na věky,
- ² Proto že nevyšli proti synům Izraelským s chlebem a s vodou, ale najali ze mzdy proti nim Baláma, aby jim zlořečil, ačkoli obrátil Bůh náš to zlořečení v požehnání.
- ³ Stalo se pak, když slyšeli zákon, že odmísili všechny přimíšené od Izraele.
- ⁴ Ale před tím Eliasib kněz, správce komory domu Boha našeho, spřiznil se s Tobiášem.
- ⁵ Kterémuž udělal pokoj veliký, kdež prvé skládali dary, kadidlo a nádoby, a desátky z obilí, mstu a oleje nového, nařízené Levítům a zpěvákům i vrátným, též i obět kněžím.
- ⁶ Ale když se to vše dalo, nebyl jsem v Jeruzalémě. Nebo léta třicátého druhého Artaxerxa krále Babylonského přišel jsem k králi, a po přeběhnutí let, vyžádán jsem na králi.
- ⁷ Když jsem pak přišel do Jeruzaléma, srozuměl jsem tomu zlému, co učinil Eliasib pro Tobiáše, udělav mu pokoj v síních domu Božího.
- ⁸ Což mi se velmi nelíbilo. Protož vyházal jsem všechno nádobí domu Tobiášova ven z toho pokoje.
- ⁹ A rozkázal jsem očistiti ty pokoje. I vnesl jsem tam zase nádoby domu Božího, dary a kadidlo.
- ¹⁰ Potom dověděl se, že dílové Levítům nebyli dáváni, a že rozběhli se jeden každý na svou roli, Levítové i zpěváci vedoucí práci,
- ¹¹ Protož domlouval jsem se na starší, řka: Proč jest opuštěn dům Boží? A shromáždív je, postavil jsem je na místě jejich.
- ¹² A všechnen Juda přinášeli desátky obilí, mstu a oleje nového do skladů.
- ¹³ A ustanovil jsem úředníky nad sklady: Selemiáše kněze, a Sádocha učitele, a Pedaiáše z Levítů, přidav k nim Chanana syna Zakurova, syna Mattaniášova; nebo za věrné jmíni byli. A ti měli rozdělovati bratřím svým.
- ¹⁴ Budiž pamětliv na mne, Bože můj, pro to, a nevyhlazuj dobrodiní mých, kteráž jsem prokázal k domu Boha svého i k službám jeho.
- ¹⁵ V těch dnech viděl jsem v Judstvu, ani tlačí presem v sobotu, a přinášejí snopy, kteréž nakládali na osly, též víno, hrozny, fíky i všeliká břemena, a snášejí v den sobotní do Jeruzaléma. I domlouval jsem jim v ten den, když prodávali potravu.
- ¹⁶ Tyrští také, kteříž bydlili v něm, nosili ryby i všelijaké koupě, a prodávali v sobotu synům Juda, a to v Jeruzalémě.
- ¹⁷ Protož jsem domlouval starším Judským, a řekl jsem jim: Jaká jest to nepravost, kterouž činíte, poškrvňující dne sobotního?
- ¹⁸ Zdaliž jsou tak nečinili otcové vaši? Pročež Bůh náš přivedl na nás všechno toto zlé, i na toto město, a vy přidáváte hněvivosti na Izraele, poškrvňující soboty.
- ¹⁹ Když tedy byly v stínu brány Jeruzalémské před sobotou, rozkázal jsem zavřítí brány, a rozkázal jsem, aby jich neotvírali až po sobotě. K tomu i z služebníků svých některé postavil jsem v bráně, aby náklad nebyl vezen do města v sobotu.
- ²⁰ Protož zůstali kupci a prodavači všelijakých věcí prodajných vně před Jeruzalémem, jednou i podruhé.
- ²¹ I osvědčil jsem se jim, řka jim: Proč zůstáváte přes noc naproti zdi? Učiníte-li to více, vztáhnu ruku na vás. Od té chvíle nepřicházeli v sobotu.
- ²² Rozkázal jsem pak Levítům, aby se očistili, a přijdouce, ostříhali bran, a světili den sobotní. Také i v tom pamatuj na mne, Bože můj, a buď mi milostiv podlé množství milosrdenství svého.

- 23** V těch dnech spatřil jsem také Židy, kteříž byli pojali ženy Azotské, Ammonitské a Moábské,
- 24** An synové jejich mluvili od polu Azotsky, a neuměli mluvit Židovsky, ale podle jazyku každého toho lidu.
- 25** Protož domlouval jsem jim, a zlořečil jsem jim, a některé z nich bil jsem a rval, přísahou je zavazuje skrze Boha, řka: Budete-li dávat dcery své synům jejich, aneb bráti dcery jejich synům svým neb sobě, zlořečení budete.
- 26** Zdaliž tím nezhřešil Šalomoun král Izraelský? Ješto ve mnohých národech nebylo krále jemu podobného, kterýž byl milý Bohu svému, tak že ustanovil jej Bůh králem nade vším Izraelem, však i toho k hříchu přivedly ženy cizozemky.
- 27** A vám zdali povolíme, abyste se dopouštěli všeho toho zlého velikého, a přestupovali proti Bohu svému, pojímajíce ženy cizozemky?
- 28** Z synů pak Joiady syna Eliasiba, kněze nejvyššího, jeden byl zeť Sanballata Choronského, kteréhož jsem zahnal od sebe.
- 29** Budiž pamětliv na to, Bože můj, proti těm, kteříž poškvřňují kněžství, a smlouvy kněžské i Levítské.
- 30** Protož jsem je vyčistil od všelikého cizozemce, a ustanovil jsem zase třídy kněží a Levítům, jednomu každému v práci jeho,
- 31** I nošení dříví k obětem časy uloženými, též i prvotin. Budiž pamětliv na mne, Bože můj, k mému dobrému.

For other languages please go to www.wordproject.org